

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego
Wydział Teologiczny
Instytut Nauk Teologicznych

Ks. Jacek Zbigniew Krzesiński

Streszczenie pracy doktorskiej pt.:
Teologiczne znaczenie posługi lektora i akolity w życiu Kościoła w świetle
„Obrzędów ustanowienia lektorów i akolitów
oraz przyjęcia kandydatów do diakonatu i prezbiteratu”.

Praca: *Teologiczne znaczenie posługi lektora i akolity w życiu Kościoła w świetle „Obrzędów ustanowienia lektorów i akolitów oraz przyjęcia kandydatów do diakonatu i prezbiteratu”*, podejmuje temat znaczenia posług lektora i akolity dla życia Kościoła.

Źródłowym tekstem jest obrzęd ustanowienia lektorów i akolitów oraz Motu proprio papieża Pawła VI *Ministeria quaedam*. Dokumenty te zostały wydrukowane w księdze liturgicznej do której odnosi się tytuł pracy: *„Obrzędy ustanowienia lektorów i akolitów oraz przyjęcia kandydatów do diakonatu i prezbiteratu”*. Księga została wydana w Katowicach w 2014 roku.

Pierwszy rozdział pracy ukazuje tło, w jakim rodziła się potrzeba reformowania posług lektora i akolity. Posługi te są ściśle związane ze słowem Bożym i Eucharystią. Konieczne jest zatem dostrzeżenie jak dzięki pracom II Soboru Watykańskiego ponownie uznano źródło obecności Chrystusa i życia Kościoła w słowie Bożym. Zmieniło się także postrzeganie samych posług (praca ukazuje w zarysie ich historię).

Lektorat i akolitat, opisywane w starożytnych przekazach, stały się z czasem stopniami do przyjęcia święceń. W czasach przedsoborowych nazywane były „święceniami niższymi”. Pojawiła się potrzeba by uporządkować właściwe rozumienie czym są lektorat i akolitat. Papież Paweł VI w *Ministeria quaedam* polecił, aby nie nazywać lektoratu i akolitatu święceniami niższymi, ale posługami. Przestały być jedynie stopniami święceń, a stały się posługami Ludu Bożego, który na mocy chrztu świętego i wypływającego z chrztu uczestnictwa w liturgii może owe posługi pełnić. Ich wypełnianie ma charakter trwały, staje się życiowym powołaniem, a nie tylko zadaniami pełnionymi w sposób mniej lub bardziej okazjonalny.

Podjęcie posług lektora i akolity wynika z kapłaństwa chrzcielnego. To właśnie chrzest czyni nas „wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym” (1 P 2, 9). Chrystus namaszczonego kapłan, król i prorok daje udział w swojej mesjańskiej godności, wszystkim, których czyni dziećmi Bożymi. Otrzymujemy zatem we chrzcie podobieństwo do naszego Pana i Jego łaski, by mieć udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej. Drugi rozdział pracy, rozważając posługę lektoratu i akolitatu, ukazuje nasz udział w kapłaństwie Chrystusa, oraz to jak Pismo Święte określa godność kapłana, proroka i króla i w jaki sposób możemy w aktualnych warunkach realizować tę godność.

Po ukazaniu zagadnień będących podstawą i fundamentem posług lektora i akolity, kolejny rozdział pracy przedstawia ich konkretne zadania w czasie liturgii oraz ich tożsamość wynikającą z przyjętego powołania. Są oni sługami słowa Bożego i Eucharystii. Mają możliwość czerpania z samego źródła życia Kościoła, jakim są słowo Boże i Eucharystia, a jednocześnie będąc ich sługami, ustanowieni lektorzy i akolici wypełniają zasadnicze zadanie, jakie Kościół ma do wypełnienia: głosić słowo Boże i sprawować sakramenty. W najszerszym znaczeniu, zadaniem lektorów i akolitów jest pomoc Ludowi Bożemu w przyjęciu słowa Bożego i uczestnictwie w liturgii oraz pomoc kapłanom i diakonom w sprawowaniu Eucharystii oraz podjęcie działalności katechetycznej i charytatywnej. Praca podejmuje analizę obrzędów ustanowienia lektorów i akolitów oraz odczytywanych wówczas tekstów, zarówno biblijnych jak eucharystycznych, aby w nich odczytać sens i godność posług lektora i akolity.

Ostatni rozdział pracy podejmuje refleksje nad przygotowaniem lektorów i akolitów do podjęcia oraz pełnienia posługi. Świadomość wielkości przyjętego powołania lektora i akolity domaga się formacji, zarówno wstępnej jak i permanentnej. Pełnienie zadań akolity czy lektora możliwe jest po spełnieniu określonych wymagań, jak choćby posiadany wiek czy przygotowanie duchowe i intelektualne. Formacja wstępna i stała ma służyć dobremu przygotowaniu i trwaniu w pełnieniu licznych zadań lektorów i akolitów.

Powołanie lektora i akolity; pełnione przez nich zadania nie są wprowadzone, aby zapobiec problemowi braku wyświęconych szafarzy, choć obecność posług lektora i akolity będzie dla duchownych wielkim wsparciem. Lektor i akolita pełni swoją posługę wypełniając właściwe sobie zadania, w których nikt nie powinien go zastępować. To, co czyni, jest jego misją, staje się jego życiową drogą. Jako osoba świecka ma szczególne możliwości apostołowania świadectwem swojego życia. Może docierać do miejsc i osób z różnych względów zamkniętych przed duchownymi. Podejmując codzienne obowiązki wychowania dzieci oraz pracy zawodowej przyczynia się do szerzenia woli Bożej i Jego Królestwa na ziemi. Lektor i akolita to nie tylko osoby wspierające parafię w trakcie podejmowanych czynności liturgicznych, ale przede wszystkim Ci, którzy codziennym życiem głoszą naszego Zbawiciela, stając się zarzewiem Jego miłości.